

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. kolovoza 2020. uputio Tribunal da Relação de Coimbra (Portugal) – Liberty Seguros, SA protiv DR

(Predmet C-375/20)

(2020/C 348/14)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal da Relação de Coimbra

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Liberty Seguros, SA

Druga stranka u postupku: DR

Uz sudjelovanje: Fundo de Garantia Automóvel, VS, FN, JT, Seguradoras Unidas, SA

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu [Unije], a osobito Direktivi 2009/103/EZ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća, nacionalni propis kojim se dopušta pozivanje na ništavost ugovora o osiguranju od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila u odnosu na treće osobe koje su žrtve nesreće i Fond automobilske jamstva ako navedena ništavost proizlazi iz činjenice da je ugovaratelj osiguranja osigurano vozilo upotrebljavao za plaćen, nedopušten i nezakonit prijevoz osoba i roba te je takvu namjenu zatajio osiguravatelju? Bi li odgovor bio jednak čak i u slučaju da su putnici znali za nedopuštenost i nezakonitost prijevoza?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL 2009., L 263, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 114.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. srpnja 2020. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Servizio Elettrico Nazionale SpA i dr. protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato i dr.

(Predmet C-377/20)

(2020/C 348/15)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA

Tuženici: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce SpA, Eni SpA, Gala SpA, Axpo Italia SpA, E.Ja SpA, Green Network SpA, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino

Prethodna pitanja

1. Mogu li postupanja koja predstavljaju zlouporabu vladajućeg položaja sama po sebi biti u potpunosti zakonita i može li ih se smatrati „zlouporabom” samo zbog (mogućeg) ograničavajućeg učinka nastalog na mjerodavnom tržištu; ili moraju biti obilježena određenim elementom nezakonitosti, koji se sastoji od pribjegavanja „metodama (ili sredstvima) koja nisu” „standardna”; u potonjem slučaju, na temelju kojih kriterija se može utvrditi granica između „standardnog” i „narušenog” tržišnog natjecanja?

2. Je li svrha zlorporabe ostvarenje najveće moguće dobrobiti za potrošače, pri čemu sud mora odvagnuti je li ona smanjena (ili bi mogla biti smanjena); ili je cilj povrede tržišnog natjecanja zadržavanje postojeće kompetitivne strukture na tržištu, radi izbjegavanja grupacija gospodarske moći koje se svakako smatraju štetnima za zajednicu?
3. Može li u slučaju zlorporabe vladajućeg položaja, koja se sastojala od pokušaja sprečavanja zadržavanja postojeće razine tržišnog natjecanja ili njegova razvoja, poduzetniku u vladajućem položaju biti dopušteno da dokaže da, unatoč hipotetskoj mogućnosti ograničavajućeg učinka, postupanje u stvarnosti ne predstavlja povredu; treba li, u slučaju potvrdnog odgovora, radi ocjene postojanja atipične zlorporabe radi isključivanja konkurenata s tržišta, članak 102. UFEU-a tumačiti na način da se smatra da Tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja ima obvezu točno ispitati ekonomske analize, koje je predočila jedna od stranaka, konkretne mogućnosti postupanja koje je predmet istrage, usmjerenog prema isključivanju njezinih konkurenata s tržišta?
4. Treba li zlorporabu vladajućeg položaja ocjenjivati samo na temelju njezinih (čak i potencijalnih) učinaka na tržište, bez ikakvog povezivanja sa subjektivnim motivima počinitelja ili pak dokazivanje namjere ograničavanja predstavlja parametar koji se (čak i isključivo) može upotrijebiti za ocjenu nepoštenog postupanja poduzetnika u vladajućem položaju ili se pak takvim dokazivanjem subjektivnog elementa samo prebacuje teret dokaza na poduzetnika u vladajućem položaju (koji bi u tom slučaju imao obvezu osigurati dokaz da nije došlo do učinka isključivanja)?
5. Je li uz pretpostavku vladajućeg položaja koji se odnosi [na] više poduzetnika koji pripadaju istoj grupaciji društava, pripadnost toj grupaciji dovoljna za pretpostavku da su poduzetnici kod kojih nije došlo do zlorporabe također sudjelovali u povredi, tako da bi Tijelu za nadzor tržišnog natjecanja bilo dovoljno dokazati postojanje namjernog usklađenog djelovanja, čak i bez dogovora ili ipak treba (kao što je to slučaj kod zabrane sporazumâ) predočiti dokaz, čak i neizravan, konkretne situacije koordiniranja i podređenosti raznih poduzetnika iz grupacije u vladajućem položaju, konkretno za dokazivanje umiješanosti matičnog društva?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2020. uputio Østre Landsret (Danska) – B protiv Udlændingenævnet

(Predmet C-379/20)

(2020/C 348/16)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: B

Tuženik: Udlændingenævnet

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 13. Odluke br. 1/80 Vijeća za pridruživanje od 19. rujna 1980. ⁽¹⁾ o razvoju pridruživanja, koja je povezana sa Sporazumom o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske, koji su 12. rujna 1963. u Ankari potpisale Republika Turska, s jedne strane, i države članice EEZ-a i Zajednica, s druge strane, te koji je u ime Zajednice sklopljen, odobren i potvrđen Odlukom Vijeća 64/732/EEZ ⁽²⁾ od 23. prosinca 1963., uvođenje i primjena nove nacionalne mjere prema kojoj je spajanje obitelji između gospodarski aktivnog turskog državljanina koji zakonito boravi u predmetnoj državi članici i njegova 15-ogodišnjeg djeteta uvjetovano time da takvom spajanju u prilog idu veoma posebni razlozi, uključujući razmatranja u pogledu jedinstva obitelji i najboljih interesa djeteta?

⁽¹⁾ Odluka br. 1/80 Vijeća za pridruživanje od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja između EEZ-a i Turske (neobjavljena)

⁽²⁾ 64/732/EEZ: Odluka Vijeća od 23. prosinca 1963. o sklapanju Sporazuma o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske (SL 1964., 217, str. 3685.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 115., str. 3.)